

MdR, Jazzgeschiedenis 611, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 17,
trompettisten, deel 3. McKinley Howard Dorham zijn we veel
in de geschiedenis tegengekomen. Want de bij Fairfield, Texas,
30 augustus 1924 geboren Kenny Dorham hoorden we bij de big
bands van Billy Eckstine en Dizzy Gillespie-1945, '48/'49
bij Charlie Parker waar hij Miles Davis opvolgde, in '54/'55
bij Art Blakey's Jazz Messengers. Volgde een korte periode
waarin hij zijn eigen Jazz Prophets leidde, in '56/'58 bij
Max Roach te ~~.....~~ spelen als opvolger van Clifford Brown.
Sinds 1958 gaf hij veel les, schreef ook critieken voor het
jazzblad Down Beat, waarin hij midden jaren zestig de eigen-
tijdse jazz neersabelde. Kenny Dorham overleed in NYC 5 decem-
ber 1972. Van hem koos ik een Jazz Prophets-opname met J.R.
Montrose-tenorsaxofoon, Dick Katz-piano, Sam Jones-bas, Arthur
Edgehill-drums. Voor ABC-Paramount in NYC, 4 april 1955,
Kenny Dorham's "DX".

plaat 1

Kenny Dorham's Jazz Prophets: DX (Kenny Dorham)
2/1 - 5:23 - ABC-Paramount ABC-122

"DX" van trompettist Kenny Dorham. Hij speelde het voor ABC-
Paramount in NYC op 4 april 1956 met J.R.Montrose-tenorsaxo-
foon, Dick Katz-piano, Sam Jones-bas, Arthur Edgehill-drums.

In Art Blakey's hoofdstuk voor dit tijdvak liet ik een wat
oneigenlijke opname horen van een studio-groep die z.g. o.l.v.
Donald Byrd stond. De ~~.....~~ trompettist naast Donald Byrd
daarbij, horen we nu met een eigen studio-formatie. Joseph
Henry Gordon werd 15 mei 1928 in Boston, Massachusetts, geboren
en studeerde daar aan het New England Conservatory. Op zijn 19e
ging hij het vak in, deed van '53 tot '55 wat sessions met
Charlie Parker, speelde in '54/'55 ~~.....~~ met Art Blakey en in
1956 in de big band van Dizzy Gillespie. In '59 ging Joe Gordon
naar Los Angeles, werd geaccepteerd in de daar toch zeer witte
scene, speelde van '58 t/m '60 in het kwintet van Shelly Manne.

Joe Gordon, een van de begaafdste trompettisten van zijn generatie: grote melodische creativiteit, gedegen harmonische kennis, groot geluid, makkelijk klinkend laag maar net zo in de hoge regionen, was een van de vele dope-slachtoffers van zijn tijd. 4 november 1963 lag hij stoned in bed te roken en verbrandde. ^{U hoort hem om te beginnen met een stuk uit de eerste van de drie LP's die hij onder zijn leiderschap maakte.} 3 september 1954 in NYC voor EmArcy met Charlie Rouse-tenorsaxofoon, Junior Mance-piano, Jimmy Schenck-bas, Art Blakey-drums. Van Quincy Jones: "Flash Gordon".

plaat 2 Joe Gordon: Flash Gordon (Quincy Jones)
2/1 - 7:30 - EmArcy MG 36025

"Flash Gordon" van Quincy Jones. 'Flash Gordon' was een stripfiguur en hier dus een woordspeling met Joe Gordon's 'flashy' techniek, maar onder de titel "The theme" speelde Blakey het in 1955, ook Miles Davis gebruikte de 'lick' als wegwazer aan het eind van de set. Er staat dan geen auteur achter de titel. "Flash Gordon" was van een jaar voor Blakey's Jazz Messengers. Hier: Joe Gordon-trompet, Charlie Rouse-tenorsaxofoon, Junior Mance-piano, Jimmy Schenck-bas, Art Blakey-drums. 3 september 1954 voor EmArcy in NYC. Terug nu naar die eerder genoemde Donald Byrd-session waaruit ik "Doug's blues" liet horen in het Blakey-hoofdstuk. De sessions was voor Transition in Cambridge, Massachusetts, 2 december 1955. In de ritmesectie Horace Silver-piano, Doug Watkins-bas, Art Blakey-drums. Donald Byrd is de eerste, Joe Gordon de twee trompetsolist. Aan het slot doen ze 'chases' -letterlijk 'jagen', ^{in 7-2-2}: elkaar achterna zitten met een sterk competitie-element. Ze doen het, ook weer eerst Byrd, dan Gordon, met 16, 8 en 4 maten. In een riff-achtig stuk van Harneefan en Mageed: "El Sino".

plaat 3 Donald Byrd: El Sino (Harneefan, Mageed)
1/2 - 10:02 - Esquire 32-013

"El Sino" uit de Transition-LP 'Byrd's Eyeview', 2 december 1955 in Cambridge, Massachusetts, opgenomen. Donald Byrd eerste solo en eerste in de chases, gevolgd door Joe Gordon. Bij deze 22 trompettisten: Horace Silver-piano, Doug Watkins-bas, Art Blakey-drums. Donald Byrd, b-y-r-d, kreeg na zijn geboorte in Detroit op 9 december 1932, hij was dus net 24 bij deze opname, als naam: Donaldson Toussaint L'Ouverture Byrd II. Dat betekent dat hij net als zijn vader heet, die dus genoemd was naar Toussaint L'Ouverture die in 1799 de slavenopstand tegen de Fransen in Haiti organiseerde, waarmee dat eiland het eerste grondgebied werd waar slaven zichzelf met succes bevrijdden. Nu nog kent iedere Haitiaanse taxi-chauffeur in New York de naam Toussaint L'Ouverture, ook al zijn ze hun eiland vanwege de ellende ontvlucht. Donald Byrd, de trompettist -sorry voor de uitweiding- werd na de dood van Clifford Brown een beetje als zijn opvolger gepushed, maar kon dat niet waar maken. Van 1958 t/m '61 studeerde hij compositie in Europa, werd terug in de States docent, en in 1982 Doctor in de muziek - Columbia University. Volgende keer in de laatste trompet-aflevering: Lee Morgan, Thad Jones en Blue Mitchell. Dit was Jazzgeschiedenis 611, MdR.

0 0 0 0 0